

ת"פ 27122/06/14 - מדינת ישראל נגד שמואל חרזי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 27122-06-14 מדינת ישראל נ' חרזי(עציר) ואח'
בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי

מדינת ישראל

נגד

שמואל חרזי

הכרעת דין

כתב האישום והתשובה לו

1. כנגד הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הוגש כתב אישום בן חמישה אישומים, המייחס לו ביצוע שלוש עבירות סחר בסם מסוכן בניגוד לסעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"), שתי עבירות סחר בסם מסוכן בצוותא בניגוד לסעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודה ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, חמש עבירות של נהיגה ללא רישיון בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, חמש עבירות נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, וחמש עבירות נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי.

2. בהתאם לחלק הכללי של כתב האישום, במהלך התקופה שבין החודשים יולי 2013 ועד יוני 2014 פעלה סוכנת סמויה (להלן: "הסוכנת") במטרה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים מסוכנים.

על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 31.10.13 בשעה 01:50 לערך, פגשה הסוכנת בנאשם בסמוך למועדון "הברגמן" בפתח תקווה, ולאחר שיחה עימו סיפר הנאשם כי הוא יכול לארגן כל סם שירצה. הסוכנת ביקשה מהנאשם ש"יסדר אותה", והנאשם ביצע מספר שיחות טלפון בניסיון לספק לסוכנת סם, ללא הצלחה. בהמשך אותו ערב הסיעה הסוכנת את הנאשם לרכבו, וכל אחד מהם חזר ברכבו אל אזור המועדון.

למחרת התקשר הנאשם לסוכנת ועדכן אותה כי הצליח לארגן לה סמים. השניים נפגשו, והנאשם מכר לסוכנת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.82 גרם נטו בתמורה ל-150 ₪.

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 8.11.13 התקשרה הסוכנת אל הנאשם וביקשה לרכוש ממנו 3 אצבעות חשיש בתמורה ל- 450 ₪. השניים נפגשו באלעד, הנאשם הגיע כשהוא רכוב על אופנוע, נכנס לרכבה של הסוכנת ומכר לה אצבע אחת של חשיש במשקל 2.92 גרם נטו, בתמורה ל- 200 ₪. הנאשם הוסיף כי בערב ימכור לסוכנת את יתרת הסם שביקשה משום ש"החומר הטוב" אזל.

על פי עובדות האישום השלישי, בתאריך 10.11.13 התקשרה הסוכנת אל הנאשם, וזה שאל אותה אם היא עדיין מעוניינת ביתרת הסם שביקשה. הסוכנת השיבה בחיוב, והשניים שוחחו מספר פעמים וסיכמו להיפגש למחרת. קודם ליום המחרת קשר הנאשם קשר עם נאשם 2 לסחור בחשיש. בתאריך 11.11.13 נפגש הנאשם עם הסוכנת באלעד, נכנס לרכבה והם נסעו יחד לכיוון ביתו של נאשם 2 בראש העין. הסוכנת מסרה לנאשם 400 ₪, הוא יצא את הרכב, ולאחר מספר דקות חזר ומסר לה חשיש. הסוכנת ביקשה מהנאשם כי יתן לה סמים ב-200 ₪ נוספים, הנאשם לקח את הכסף, יצא מן הרכב, ולאחר מספר דקות חזר ומסר את הסמים לסוכנת. סך הכל מכר הנאשם לסוכנת באישום זה חשיש במשקל כולל של 10.25 גרם נטו, בתמורה ל-600 ₪. הסוכנת החזירה את הנאשם ליישוב אלעד, הנאשם ירד מן הרכב ועזב את המקום. לאחר מספר דקות התקשר הנאשם לסוכנת וביקש כי תמתין לו. הוא הגיע רכוב על אופנוע וטען כי שכח חתיכת סם ברכבה של הסוכנת. לאחר חיפוש, מצא את הסם בכיסיו.

על פי עובדות האישום הרביעי, בתאריך 18.11.13 התקשרה הסוכנת אל הנאשם וביקשה לרכוש רבע פלטת חשיש. הנאשם קבע להיפגש עם הסוכנת בפתח תקווה, ובמקביל התקשר לנאשם 2 והם קבעו להיפגש. משהגיעה הסוכנת למקום אליו כיוון אותה הנאשם, הוביל אותה הנאשם אל החלק האחורי, ומכר לה שם 24.26 גרם נטו חשיש בתמורה ל- 1200 ₪.

על פי עובדות האישום החמישי, בתאריך 24.11.13 התקשרה הסוכנת אל הנאשם וביקשה לקנות ממנו חצי פלטת חשיש. השניים תיאמו מפגש באלעד. הנאשם שוחח עם נאשם 2 לצורך קביעת הפגישה למכירת הסמים, ובהמשך הגיע הנאשם ברכב למקום המפגש באלעד, סימן לסוכנת לנסוע אחריו לכיוון ביתו, ושם נכנס לרכבה של הסוכנת והינחה אותה לנסוע לכיוון ראש העין. בהגיעם לרחוב הרצל בסמוך לבית 41, מסרה הסוכנת לנאשם 2400 ₪, הנאשם יצא מן הרכב, חזר אליו לאחר מספר דקות וביקש מהסוכנת לחזור לאלעד. כאשר הגיעו סמוך לבית הנאשם, השאיר הנאשם את הסם ברכב, ויצא מן הרכב. בכך מכר לסוכנת חשיש במשקל של 44.41 גרם נטו, בתמורה ל- 2400 ₪.

3. בתשובתו לאישומים הודה הנאשם בקיום עסקאות הסם המפורטות בכתב האישום. אף במהלך עדותו טען - "אני מודה בתיק הזה, אני לא רוצה לצאת זכאי בו" (ע' 62). עם זאת, נטען בתשובה לאישום כי הקשר עם הסוכנת נעשה ביוזמתה, וכי הוא סיפק לה את הסמים כדי לשאת חן בעיניה (ר' גם סעיף 48 לסיכומי ההגנה). לפיכך טען להכשלתו על ידי הסוכנת ולהגנה מן הצדק.

באשר לעבירות הכרוכות בנהיגה נטען כי הנאשם הגיש בקשה לביטול פסק הדין במסגרתו הוטלה עליו פסילה, וניתן עיכוב ביצוע של הפסילה. נקבע לדבריו דיון מחודש באותו תיק, אלא שהנאשם לא קיבל הזמנה לדיון, שכן כבר לא התגורר באותה כתובת מגורים, ולפיכך סבר כי עיכוב הביצוע עודו בתוקף (ע' 27 לפרוטוקול).

דין והכרעה

4. מטעם המאשימה העידו הסוכנת ומפעילה. יתר ראיות המאשימה הוגשו בהסכמה. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.

לאחר שעיינתי בראיות ושמעתי את העדים, מצאתי כי הוכחו האישומים המיוחסים לנאשם, הכל כפי שיפורט להלן.

עבירות הסם

5. מאחר שהנאשם אינו חולק על עסקאות הסם, לרבות מועדיהן וכמויות הסם, אלא טוען כי נוכח ההקשר בו נעשו אין המדובר בסחר וכי הוא ראוי להגנת החוק, ינותחו האישומים כמכלול אחד, בהתייחס לטענות ההגנה בכל הנוגע למערכת היחסים שבין הנאשם לסוכנת, להכשלה, ולטענות ההגנה הנוספות.

6. **סימה גת** הינה הסוכנת הסמויה אשר רכשה את הסמים מהנאשם (להלן: "סימה" או "הסוכנת"). היא הבהירה כי לא קיבלה רשימת יעדים, וכי ההנחייה שקיבלה היתה לאתר סוחרים ולרכוש מהם את הסם (ע' 28). הסוכנת העידה כי תחת מסווה של עבודה כספרית הכירה לקוחה בשם לי, ועימה יצאה למועדון בשם הברגמן בפתח תקווה. במועדון פגשה בנאשם, אשר לקראת סוף הערב שוחח עם לי, אותה הכיר, על סמים ומסיבות טבע. **סימה התערבה** בשיחה בין הנאשם ללי, **שאלה את הנאשם אם יוכל להשיג לה סמים, והוא השיב בחיוב, ואף סיפר לה כי ריצה מאסר וכי מכר סמים**. הוא ניסה להשיג סמים באותו מעמד, אולם לא הצליח, ואמר שאם תצטרך, ידאג לה (ע' 20 ו-30).

יצוין כי בעדותו, כשנשאל הנאשם אם סיפר לסוכנת במפגש הראשון כי ריצה מאסר לאחר שסחר בסמים, השיב כי אינו זוכר, וכי ייתכן שכך אמר (ע' 56).

סימה העידה כי במהלך השיחה אמר לה הנאשם כי רכבו נתקע באמצע הכביש וביקש כי תיקח אותו לשם. השניים נסעו לרכבו, ואז חזרו כל אחד ברכבו לחניית המועדון.

הטענה ליחסים אינטימיים או כוונות מיניות מצד הנאשם:

7. סימה עמדה על כך שבמהלך המפגשים ביניהם שוחחה עם הנאשם לא רק על הסמים, אולם בעיקר עליהם. היא הסבירה כי שוחחה על הסמים, על העבודה, על החיים, על החבר שלה והחברה שלו, ועוד (ע' 21 ו-23). היא עשתה זאת שכן ידעה כי הדרך להתחבר אל הנאשם הינה לנהוג כחברה, וכך עשתה (ע' 31-32). לדבריה הינחו אותה להתחבר עם הלקוחות ברמה מסוימת, והיא עמדה על כך שחיבוק ונשיקה חבריים הינם בגדר הסביר לשיטתה (ע' 40).

סימה עמדה על כך שהנאשם לא ניסה "להתחיל" איתה, לא היו רמיזות ביניהם, או התנהלות אחרת מהתחום הרומנטי (ע' 21). לדבריה - **"הוא לא ניסה ברמה הכי בסיסית בין גבר לאשה, זה לא היה"** (ע' 25 ש' 27-28). היא הבהירה כי הונחתה שלא ליצור קשר שהוא מעבר ליחסי חברות, ולפיכך גם ידעה את הנאשם כי יש לה חבר, וסיפרה לו מספר פרטים על הקשר ביניהם (ע' 22).

סימה עמדה על כך שלמעט מפגש ההיכרות הראשון ומפגש או שניים באקראי במועדון, אשר נמשכו דקה-שתיים, בכל הפעמים בהן פגשה בנאשם הוא מכר לה סם. השניים מעולם לא שוחחו אודות מפגש שלא יכלול מכירת סמים, ולא קבעו מפגש שכזה (ע' 25). גם השיחות הטלפוניות, ככלל נסבו סביב עסקאות הסמים (ע' 40), למעט שיחות בודדות.

היא ציינה כי הנאשם התקשר אליה מספר פעמים מיוזמתו כדי להגיד לה שהוא יכול לספק עבורה סמים, וכי כל שיחה שלה עם הנאשם מתועדת (ע' 33). כן הבהירה כי אם היו שיחות טלפוניות בהן לא תואמה עסקת סם, הרי ששיחות אלו

התבצעו כדי לרכוש את אמון הנאשם.

הסוכנת שללה את הטענה כי היחסים לא היו יחסים שגרתיים שבין סוחר סמים ללקוחה, ועמדה על כך שכפי שנהגה עם הנאשם, נהגה גם עם סוחרים אחרים (ע' 36), וכי המגע בפניו של הנאשם, או מתן נשיקה על הלחי בעת מפגש או פרידה, לא היו מיניים, אלא חלק מיצירת האמון בין השניים (ע' 37-38).

ההנחיות שקיבלה היו כאמור לבסס יחסי אמון עם הסוחרים, ועל רקע זה הסבירה את העובדה שהסיעה את הנאשם לבקשתו אל רכבו שנתקע.

8. **יהושע אשכנזי**, מפעיל סוכנים בימ"ר מרכז, היה חלק מצוות ההפעלה של הסוכנת, הדריך וליווה אותה. הוא הבהיר כי הסוכנת ביצעה רק את שהינחו אותה, וכי היא הונחתה בכל מפגש או שיחה עם הנאשם. המפעיל עמד על כך שהסוכנת היתה מפוקחת כל משך הפעלתה (ע' 42), בדרכים אשר לא פורטו מחמת חסיון (ע' 49). אשכנזי עמד על כך שהסוכנת אף פעם לא היתה לבד, וכי תמיד היתה בליווי, גם כאשר נסעה עם הנאשם אל רכבו התקוע (ע' 46).

באשר לטענת ההגנה בדבר העדר הקלטה קולית של השיחות והעדר צילום במועדון בו הכירו הסוכנת והנאשם, הסביר אשכנזי כי לא בכל תנאי שטח ניתן לצלם.

באשר לאופי הקשר שברקם עם הנאשם, הבהיר כי על הסוכנת לפעול באופן כזה שיחזק את אמון הסוחר בה, ועל רקע זה הסביר את הסעת הנאשם על ידי הסוכנת אל רכבו שנתקע (ע' 46). הוא הסביר כי מאחר שמדובר בסם מסוג מסוג חשיש, המוכר כסם חברתי, הרי שההתנהלות עם הנאשם אינה יכולה להיות בעלת אופי של תחנת סמים, וכי יש לרכוש את אמון הנאשם, ובכלל זה לנהל עימו שיחות חולין. לפיכך, הבהיר כי מפגשי מכירה אשר אורכים כ-20-30 דקות הינם סבירים בסוג סם זה, בודאי כאשר בחלק מאותו זמן נוסעים השניים על מנת לקבל את הסם (ע' 51). עם זאת הוא הבהיר כי הסוכנת מונחית באופן חד משמעי שלא לרמוז רמיזות מיניות (ע' 45), הגבולות ברורים, אולם היחס יכול להיות חברי, ובכלל זה מותרות נשיקות על הלחי, "כמו שאתה פוגש אדם ברחוב" (ע' 47, ש' 29).

כן הסביר כי לא ניתן להנחות את הסוכנת שלא לענות לטלפונים כאשר המפעילים אינם נמצאים לידה, וכי הסוכנת מדווחת על שיחות שכאלה בדיעבד (ע' 43).

9. הראיות מלמדות כי **כל העסקאות תועדו באמצעות מצלמת וידאו**. צפייה בסרטוני המפגשים מלמדת כי לכל היותר מחליפים הנאשם והסוכנת נשיקה חברית, ולא מעבר לכך. במהלך נסיעה ארוכה לראש העין משוחחים השניים שיחה ערה, ומקבלת אני בהקשר זה את עדויות הסוכנת ומפעילה, כי אילולא היתה הסוכנת מנהלת שיחה שכזו עם הנאשם, היה הדבר מעורר חשד אצל הנאשם. לפיכך נמצא כי לא היתה לסוכנת אפשרות אלא לנהל שיחה שכזו, ולהתנהל באופן חברי עם הנאשם, על מנת שלא יתעורר חשדו.

הראיות (ת/14-16, ת/18-19) מלמדות כי כעדות המפעיל אשכנזי, הסוכנת היתה מלווה על ידי שוטרים אחרים בעת פעילותה, הם צפו בה במהלך המפגשים עם הנאשם, החל מהמפגש הראשון במועדון (ת/8), ופעילותה פוקחה בזמן אמת. גם משום כך ניתן לדחות את הטענה כי הסוכנת חרגה מהנחיות מפעילה, ויזמה קשר אישי עם הנאשם על מנת להביאו למכור לה את הסם, שכן לו היה אמת בדבר, היו השוטרים אשר ליוו את פעילותה

באופן סמוי, ערים לכך.

גם תמלול השיחות בין הנאשם לסוכנת (ת/21), מלמד כי ככלל בין השניים התקיימו שיחות קצרות ביותר, בהן שוחחו בעיקר אודות הסם ותיאמו את המפגשים ביניהם. חילופי הדברים אשר חורגים מנושא הסמים נעשו באופן מצומצם, ואין בהם כדי ללמד על יחסים אישיים של ממש.

פלט שיחות הטלפון של הנאשם (ת/2), מלמד אף הוא כי בין הנאשם לסוכנת התקיימו שיחות בעיקר בימים בהם התבצע הסחר, וכי השניים כמעט שלא שוחחו בימים בהם לא בוצעו עסקאות. הדברים מחזקים את עדות הסוכנת והמפעיל, באשר לכך שהקשר עם הנאשם נסב סביב הסחר, וכי לא היו בין הנאשם לסוכנת קשרים שהינם מעבר למפגשי מכירת הסם. רובן המכריע של השיחות קצרות ביותר ונמשך מספר שניות, אף כי חלק מהשיחות נמשכו מספר דקות.

10. במשטרה (ת/6) טען הנאשם כי הסוכנת היא שמכרה לו את הסמים ולדבריו, גם הוא נתן לה סמים, בתמורה למתן הסמים על ידה, וללא תשלום (ש' 113). הוא טען כי הסוכנת נתנה לו כ-20-30 פעמים סמים והשניים היו מעשנים ביחד, והכחיש כי הסוכנת שילמה לו עבור הסמים.

בהודעה נוספת (ת/7) טען כי מפגשיו עם הסוכנת לא נעשו עבור סחר בסם אלא בשל היחסים ביניהם (ש' 66). הוא חזר על טענתו כי הסוכנת היא שהיתה מספקת לו את הסמים, ועל כך שעישן עימה פעמים רבות, וטען כי התאהב בה קצת מאחר שסיפקה לו סמים (ש' 11-12). כן טען כי הסוכנת עזרה לו כשהיה במצבים קשים כלכלית, נתנה לו הלוואה מספר פעמים, ועוד (ש' 293-295).

בבית המשפט העיד כי הציע במפגש הראשון, במועדון, "לארגן" חשיש לסוכנת, ולמחרת הוא שהתקשר אליה, בתודה על שהסיעה אותו לרכבו, ולדבריו נתן לה סם בכמות כפולה מזו ששילמה בגינה (ע' 56).

גרסתו התפתחה עד מאד, והוא העיד כי השניים היו מאוהבים האחד בשני, או לפחות כך נתנה לו להרגיש (ע' 62). הוא מאד אהב אותה, וניסה לגרסתו למצוא חן בעיניה באמצעות אספקת סמים (ע' 57). לדבריו הוא אינו סוחר בסמים, אולם מאחר שהוא משתמש בסמים בעצמו, היתה לו גישה לסם, ולכן ניסה למלא את מבוקשה (ע' 57), ללא רווח.

כן טען כי בין השניים התקיימו שיחות גם בימים בהם לא סיפק לה סמים, עקב הקשר שלטענתו נוצר ביניהם (ע' 59).

כשנטען בפניו כי לא התקשר אל הסוכנת, אף שלטענתו רצה קשר עימה, השיב כי הוא אינו נוהג להתקשר לבחורות אף אם הן מוצאות חן בעיניו (ע' 65).

11. **הסוכנת עמדה על אופן התנהלותה עם הנאשם**, ובכלל זה על כך שהבהירה לנאשם כי יש לה חבר, וכי היחסים ביניהם לא חרגו מהתנהגות כלפי סוחרים אחרים, ולא היה בהם רמז לקשר שהוא מעבר לקשר החברי גרידא. **התרשמתי כי דייקה בתארה את הקשר ביניהם ואת גבולותיו, הישירה אל**

הנאשם מבט כשהעידה כי לא היה בינהם קשר מעבר לזה אותו תיארה, ועדותה מהימנה עלי. הסוכנת מסרה את הדברים כהווייתם, לא עידנה או ייפתה פעולות שעשתה, כטענת ב"כ הנאשם, ונתתי אמון בדבריה.

12. אין חולק כי השניים לא נפגשו באופן יזום ולו מפגש אחד, שלא היה למטרת מכירת הסמים, ואף לא הועלתה ביניהם האפשרות למפגש שכזה (ע' 66, עדות הנאשם). המפגשים התקיימו אך ורק ברכב הסוכנת, ולא במקומות בילוי כלשהם (ע' 67, עדות הנאשם), ובכל מפגש כזה הנאשם מסר את הסם לסוכנת, והיא שילמה עבורו (ע' 67, עדות הנאשם).

אכן, לכאורה לא ניתן לדעת מה חשב הנאשם, ומה חש כלפי הסוכנת. אלא שסימה עמדה על כך שהנאשם לא ניסה להתחיל עימה כלל, צעד מתבקש לו חפץ הנאשם בקשר עימה שהינו מעבר לסחר בסם, או לשיחה תמימה. אין חולק כי הנאשם שיקר בחקירותיו במשטרה כאשר טען כי סימה היא שמכרה לו את הסמים, ומקובלים עליו דבריה של סימה כי לא עישנה עימו, כי לא שוחחה עימו על אחיה (ע' 26), ובודאי שלא נתנה לו הלוואות.

13. יתרה מכך, הטענה בדבר סחר בסמים עקב מניע רומנטי נטענה בבתי המשפט ונדחתה. כך, בע"פ (מחוזי ת"א) 70683/05 בעניין אייל לבקוביץ - קבע בית-המשפט כי מהראיות עולה שהשוטרת היא שהתקשרה אל המערער וביקשה ששיגי עבורה סמים וכי המערער עשה כן בטענה כי הוא מנסה כך לקנות את ליבה. בית-המשפט קבע כי חיזור אחרי נערה אמור להיעשות באמצעים מקובלים ולא בדרך של אספקת סם, וכי מדיניות משפטית ראויה אינה סובלת את הטענה כי מניע רומנטי מהווה הצדק למעשה עבירה.

גם בת.פ. 26709-06-14 (שלום רמלה) בעניין קובי ישראלוב, סיפק הנאשם סמים לסוכנת במסגרת שלושה אישומים, כאשר הסוכנת היא שיזמה את רכישת הסמים. גם באותו תיק עלתה הטענה כי הנאשם חפץ בקשר רומנטי עם הסוכנת. אף שנקבע כי אחת הסיבות לביצוע סחר היתה העובדה שהסוכנת מצאה חן בעיניו של הנאשם, וכי אין המדובר במי שעיסוקו הקבוע הינו סחר בסמים, נידון הנאשם בגין ביצוע סחר בסם.

14. נוכח המתואר לעיל, אני דוחה את טענת ההגנה כי הסוכנת שבתה את ליבו של הנאשם וכי הוא טעה לחשוב כי הסוכנת חושקת בו מאחר שהוא דואג לה לסמים. כן אני דוחה את הטענה לפיה הסוכנת התבלבלה כתוצאה מהנחיות לא ברורות שקיבלה ממפעיליה, או כי השיחות ביניהם לא הוקלטו במטרה להסתיר את אופי השכנוע, ומקבלת אני את עדות המפעיל כי לא בכל תא שטח ניתן לבצע הקלטה וצילום. השיחות הספורות אשר התקיימו בין הסוכנת לנאשם שלא בימים בהם סיכמו השניים על עסקאות, אין בהן כדי לפגוע באמון שנתתי בסוכנת ובמפעיליה, ובמסקנתי כי היחסים שבין הנאשם לסוכנת לא חרגו מהמקובל בכגון דא.

הטענה בדבר מכירה במחיר שאינו כלכלי:

15. הנאשם טען בעדותו כי לא הרוויח דבר מהספקת הסמים לסוכנת, וכי רק סייע לה למעשה בקבלתם, "אירגן", בלשונו, ואף בזבז את זמנו כשנסע עימה אל מי שמכר לו את הסמים (ע' 64). כן טען כי נתן לסוכנת סמים בכמות העולה על התמורה שהיא נתנה לו, וכי גם מכך ניתן להסיק כי התנהגותו לא היתה כלכלית.

אלא שהסוכנת העידה כי בארוע נשוא האישום הראשון נתן לה הנאשם חשיש בכמות הקטנה מזו עבורה שילמה, שכן שילמה לו 200 ₪ עבור סם ששוויו 150 ₪ (ע' 20-21). לפיכך ביקשה ממנו כי בפעם הבאה יביא לה כמות סם גדולה יותר, או תמורת תשלום מופחת.
כן עמדה על כך שאינה יודעת אם כטענתו אינו מרוויח דבר עבור המכירה (ע' 39).

בנוסף, מת/21, תמלול שיחות בין הנאשם לסוכנת, עולה כי השניים שוחחו על מחיר הסם. הסוכנת ביקשה מהנאשם להוריד את המחיר, והנאשם לא השיב לה כפי שהיה מתבקש לו היה מוכר לה את הסם במחיר הרכישה שלו, כי זהו מחיר הרכישה, או כי אינו מרוויח בגין המכירה (שיחה 70 מיום 24.11.13). גם בשיחה 50 מאותו יום, מבקשת הסוכנת - "תורידו במחיר בשבילי", והנאשם משיב בחיוב.

לא למותר לציין, כי הנאשם טען כי הוא עובד בשיפוצים וב"טוטו חברתי" (ע' 64), אולם לא הוכח בראיה כלשהי כי הנאשם אכן עבד באותה תקופה.

16. **נסיון החיים מלמד כי ככלל מסחר נעשה למטרות כלכליות. לא הוכח כי כטענת הנאשם המחירים היו מתחת למחיר השוק, ומכלול האמור מלמד כי אף אם באחת העסקאות שילמה הסוכנת מחיר שהינו מתחת למחיר השוק, הרי שניתן והדבר נבע מכך שבעסקה הראשונה שילמה מחיר עודף. לפיכך שוכנעתי כי העסקאות נעשו למטרה כלכלית, כפי שעולה מפירוט השיחות המתואר לעיל.**

הגנה מן הצדק - סוכן מדיח ואכיפה בררנית

17. לטענת ההגנה הכשילה המשטרה במתכוון את הנאשם וגרמה לו לסחור בסמים, מעשה אותו לא היה עושה אילו לא פניית הסוכנת, וכי הנאשם עצמו מעולם לא הציע סמים לסוכנת. כן נטען כי המשטרה יזמה עסקאות רבות מעבר לנדרש, וכי גם בכך הביאה אותו לבצע מספר עבירות, שעה שניתן היה להסתפק בפחות מכך.

באשר לטענה כי היה מקום להסתפק בעסקה אחת עם הנאשם, נפסק בע"פ 3396/09 בעניין יהודה אלהיב, כי לעתים ביצוע עסקה אחת אינו משקף באופן מלא את היקף ואופי הפעילות העבריינית בה מדובר, ולפיכך לעתים נדרשות מספר הפעלות של הסוכן המשטרתי כדי לחשוף את התמונה המלאה. נקבע כי אין פסול בהתנהגות שכזו וכי היא אף מתחייבת מהאינטרס הציבורי של מיגור הפשע, שמירה על בטחון הציבור ואינטרס חשיפת האמת.

ואכן, ברובם המכריע של פסקי הדין העוסקים במכירת סמים לסוכן, נעשו מספר עסקאות בין הנאשם לבין הסוכן המשטרתי, וככלל לא הסתפקה המשטרה בביצוע עסקה אחת עם הנאשם, הכל לשם חשיפת התמונה הראייתית המלאה. עוד מורים אותנו המציאות והשכל הישר, כי בדרך כלל הרוכש יוצר קשר עם הסוחר ולא להיפך, ולפיכך לא

היה מנוס מיצירת הקשר על ידי הסוכנת אל הנאשם.

באשר לטענה להגנה מן הצדק בהקשר זה, הרי שבע"פ 1224/07 בעניין אברהם בלדב, קבע בית-המשפט העליון כי עניינה של ההגנה הינו בהבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי וצודק, וכי ההגנה עשויה לקום בכל מקרה בו קיום ההליך הפלילי פוגע פגיעה מהותית בתחושות הצדק וההגינות.

בע"פ 360/80 בעניין יעקב אפנגר נקבע כי הפעלת שוטרים סמויים ללכידת סוחרים סמים הינה אמצעי הכרחי לעקירת נגע הסמים. באותו מקרה סירב המשיב להשיג סמים, ביקש מהסוכן כי ירפה ממנו, אך הסוכן הפציר בו ופיתה אותו לעבור את העבירה בתחבולות שונות. נקבע כי יש להציב גבולות סבירים להפעלת השוטרים וכי באותו מקרה פעל הסוכן בהדחה פסולה ומעוותת.

18. **התרשמתי כי שונה המצב במקרה שבפניי, וכי המשטרה לא הכשילה אזרח תמים. הסוכנת העידה כי בקלות וללא מאמץ נעתר הנאשם לבקשתה למכור לה סמים, ומצאתי כי לא הופעל עליו לפיכך לחץ כלשהו. יוזכר כי לעדות הסוכנת הנאשם הציג עצמו כסוחר סמים אשר ריצה מאסר, ולפיכך אף לא היה מקום כי הסוכנת תניח כי מדובר באזרח תמים וישר דרך. עבירות הסחר בסמים הן עבירות המתבצעות ככלל בחשאי, ללא סיכוי גבוה לחשיפתן אילולא הפעלת הסוכנים המשטרתיים, שכן שני הצדדים לסחר אינם מעוניינים בחשיפת המעשה, ואיני מוצאת כי פעולות המשטרה פגמו פגימה כלשהי בתחושות ההגינות והצדק.**

19. הנאשם עצמו העיד כי סימה התערבה בשיחה שניהל עם לי נאווי, ולפיכך אף לשיטתו נאווי לא פעלה או היתה מעורבת ביצירת הקשר בינו לבין הסוכנת (ע' 56). מדובר במכרה של הנאשם, אשר הסוכנת השתמשה בה ללא ידיעתה כדי להכיר את הנאשם. סימה שללה כי רכשה אי פעם סמים דרך לי (ע' 39-40), ואמרתה של לי כי יכולה היתה לספק לסוכנת סמים - אמרה שלא באה לכדי מימוש בפועל - אין בה כדי לבסס קיומה של עבירה, ובוודאי שאין בה כדי להוות אכיפה בררנית אל מול האכיפה שנעשתה בעניינו של הנאשם. גם אשכנזי עמד על כך שללי לא היה כל תפקיד בהפעלה, וכי הסוכנת הגיעה עימה למועדון כחלק מההנחייה שלא ללכת לבד (ע' 50). לפיכך איני מוצאת ממש בטענה בדבר אכיפה בררנית.

הספקה או סחר

20. לטענת ההגנה הנאשם רק "סיפק" את הסם ולא סחר בו. ראשית יצוין כי ההספקה והסחר מנויים באותו סעיף חיקוקי, ואין רבותא של ממש לאבחנה ביניהם. אספקת הסם ככלל פורשה כ"העברה" של סם ממחזיק למקבל, ומהראיות שבפניי ניכר כי מעשהו של הנאשם לא התמצה ב"העברה" בלבד. המשמעות שניתנה למושג סחר הינה משמעותו הלשונית בשפת היום יום, קרי קנייה ומכירה (ע' 186 לספרו של קדמי "על פקודת הסמים המסוכנים", מהדורה מעודכנת, תשס"ז-2007), וכך עשה הנאשם.

הנאשם לא שכנעני כי בכל העסקאות, הסמים לא היו בחזקתו טרם העסקאות, וכי היה עליו לקבלם מידיי אחר. אמנם תמלולי השיחות בין נאשם 1 לנאשם 2 (ת/17), מלמדים כי השניים קיימו שיחות בסמוך למועד הסחר והמפגשים עם הסוכנת, אולם אף אם בחלק מהעסקאות לא היה מצוי הסם בחזקת הנאשם בעת שביקשה הסוכנת לרכוש את הסם, הרי שאין חולק כי הסם עבר בכל אחת מהעסקאות, גם לבעלותו ושליטתו של הנאשם. לפיכך הפך הנאשם למחזיק בו, ובהמשך לסוחר בו, על כל הכרוך בכך.

אף העובדה כי הנאשם אמר לסוכנת באחד הארועים כי יבדוק אם תוכל ללכת לבדה אל מי שמספק לו את הסם, ובהמשך אמר לה כי אותו בחור אינו מסכים לכך (ע' 24-25), אינה מעלה או מורידה. יוזכר כי אמנם הנאשם העיד כי הוא שהציע להתקשר למי שסיפק לו את הסמים ולשאול אם הסוכנת תוכל להגיע לבדה (ע' 58), אולם הסוכנת עמדה על כך שאינה יודעת כלל אם השיחה המתוארת אכן התקיימה (ע' 40).

אך לאחרונה דחה בית המשפט העליון בע"פ 5880/14 בעניין טלאל אלקרנאווי ערעור בגין הרשעת המערער בשלושה אישומים העוסקים במכירת סמים לסוכן משטרתי. נטען כי מעשיו של המערער מתמצים בתווך ולא בסחר, ואולם בית המשפט העליון קבע כי אין נפקות של ממש לסיווג זה, וכי הסם היה בשליטת המערער. לפיכך הורשע המערער בסחר בסם.

21. **נוכח המפורט לעיל, אני דוחה את טענות הנאשם באשר למכירת הסמים, ומוצאת כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם עבר עבירות של סחר בסמים.**

עבירות הנהיגה

22. המאשימה טענה כי בכל אחד מהאישומים נהג הנאשם ללא רשיון וביטוח, ובזמן פסילה.

ראשית יובהר כי מדו"חות הפעולה שהוגשו נמצא כי בכל אחד מהאישומים ניצפה הנאשם נוהג ברכב (ת/8, ת/11, ת/12, ת/15, ת/14, ת/16, ת/18, ת/19, ת/20).

23. כן הוגש כראיה ת/1, גזר הדין אשר ניתן כנגד הנאשם בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, בפל"א 9503-01-14. ממנו נלמד כי בתאריך 5.3.13 נידון הנאשם שלא בנוכחותו לפסילה בת 12 חודשים. דיון נוסף התקיים ביום 27.8.13 ללא נוכחות הנאשם, ומהפרוטוקול עולה כי מדובר בדיון שנקבע לבקשת הנאשם, וכי עסקין בבקשה לביטול גזר הדין הקודם, אותה הגיש הנאשם. ב"כ המאשימה ביקש בדיון למחוק את הבקשה ולבטל את עיכוב הביצוע.

בית-המשפט קבע כי "היה על הנאשם לברר מה עלה בגורל בקשתו ולמתי נקבע הדין. משלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. גזה"ד מיום 5.3.13 נותר על כנו. עיכוב הביצוע מבוטל".

24. **הנאשם העיד** כי פסילת הרשיון בוטלה, וכי נשלחה לו הודעה על כך (ע' 59), אולם הוא נמנע מלהציג הודעה שכזו. הוא נשאל אם זומן לבית המשפט, ולא שלל זאת, אלא השיב כי אינו זוכר (ע' 60). כן

העיד כי כאשר הגיע למשרד הרישוי בינואר או פברואר 2014, התברר לו שאינו יכול לקבל רשיון, מבלי שפורטה בפניו הסיבה (ע' 60).

25. לאחר ששמעתי את הנאשם בפניי וקראתי את הודעותיו במשטרה, אין אלא להסיק כי הנאשם ניסה להרחיק את עצמו מהנהיגה, אף שכאמור נהיגתו תועדה בדו"חות השוטרים. כך, כאשר נשאל בבית המשפט אם נהג באותו מפגש ראשון עם סימה, לאחר שסימה הביאה אותו לרכבו, השיב כי ייתכן, וייתכן כי אחר נהג (ע' 61). בהמשך השיב כי נהג באופן נוע בארועים אחרים, וכי הדבר אפשרי. עם זאת היה מסויג אף כשנשאל אם האופנוע היה בבעלות אחיו, והשיב גם על שאלה זו בתשובה "יכול להיות" (ע' 61), חרף העובדה שהוצג בפניו פלט הבעלות המלמד על כך.

גם במשטרה ניסה הנאשם להרחיק עצמו מהנהיגה, ומידיעתו כי הוא פסול. כך, בת/6 טען הנאשם כי לא ידע שנשלל רשיון הנהיגה שלו. אולם כאשר הוטח בו כי היה בפסילת רשיון בתאריך 8.11.13, לא הכחיש זאת מפורשות אלא השיב תחילה כי אינו זוכר, ובהמשך כי הדבר ייתכן (ש' 188-192).

כאשר נשאל לכתובת מגוריו, השיב כי אין לו כתובת קבועה וכי בכל פעם הוא ישן במקום אחר.

בהודעה נוספת (ת/7), כאשר עומת עם הטענות בדבר הרכיבה על הקטנוע, השיב כי אינו זוכר זאת, וכאשר הוצג לו סרטון של אחד המפגשים והוא חזר ונשאל על הגעתו למפגש ברכיבה על קטנוע, השיב כי יתכן שמישהו הרכיב אותו על הקטנוע (ש' 93).

26. אני מוצאת כי תשובותיו המתחמקות של הנאשם - הן באשר לשאלה אם נהג, והן באשר לידיעתו את דבר פסילתו, מלמדות כי ידע היטב כי הוא פסול מנהיגה, אחרת לא היה לו מניע להרחיק עצמו מהרכיבה על הקטנוע.

יתרה מכך, הטענה אשר נטענה בתשובתו לאישום, לפיה הזימון לדיון בו בוטל עיכוב הביצוע, הגיע לכתובת בה לא התגורר באותה עת, לא נטענה על ידי הנאשם כלל במהלך עדותו.

כאמור, בית המשפט לתעבורה פסק כי היה על הנאשם לברר את מועד הדיון בבקשתו, וכי מאחר שלא עשה כן, מבוטל עיכוב הביצוע. ואכן, כל תוצאה אחרת תביא לכך שנאשמים יוכלו להגיש בקשות לעיכוב ביצוע ולביטול כתב האישום, לא להתייצב לדיון, ולהמשיך לנהוג, מתוך טענה כי לא ידעו כי בוטל עיכוב הביצוע.

27. נוכח המפורט לעיל, ומאחר שכאמור לא נתתי אמון בגרסת הנאשם כי לא ידע על פסילת רשיונו, אני מוצאת כי המאשימה הוכיחה גם את האישומים הכרוכים בנהיגה, מעבר לספק סביר, ומרשיעה את הנאשם בכל העבירות בהן הואשם.

המאשימה ביקשה בכתב האישום כי בהתאם לסעיפים 36א(א) ו-36א(ב) לפקודה ייקבע כי הנאשם סוחר סמים, לצורך חילוט רכושו. משקבעתי כי הנאשם סוחר בסמים, ושוכנעתי כי הדבר נעשה למטרת רווח, אני קובעת כי הנאשם הינו סוחר סמים.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ה , 25 מרץ 2015, במעמד הצדדים